

fælde, med Hensyn til hvilke ingen Instruktioner foreligge eller kunne indhentes.

Bestikelsen af Embedsmænd \*) er saaledes efter Udvalgets Opfattelse en Opgave, der bør tillægges en ikke ringe Bigtighed, og til hvis tilfredsstillende Løsning Regjeringen neppe ganske vil kunne undvære sagkyndig Bistand.

Det Samme gjælder — maasse i endnu højere Grad — med Hensyn til den Moderlands Regjering paahvilende vigtige Opgave, opmærksomt at følge de vestindiske Embedsmænds Virksomhed og til enhver Tid at være nøie underrettet om, hvad der foregaar paa Verne, for at kunne bedømme, om og naar der bør gribes ind, og for at kunne, naar saadan Indgriben viser sig at være nødvendig, foretage den med Sagkundskab.

Udvalget har tænkt sig, at denne Del af Opgaven maasse tildels kunde løses, ved at Ministeren — som desværre neppe nogenstunde selv vil kunne gjøre det — lader Kolonialdirektøren inspicere eller dog idetmindste bereise Verne.

Naar man tager i Betragtning de vestindiske Ders slovende Klima, og at den Kontrol, som i Moderlandet udøves af Rigsdagen og Pressen, saa godt som ganske savnes paa Verne, forekommer det Udvalget, at Trangen til saadanne Inspektioner og den Nytte, de kunne gjøre, maa være endnu større der end andetsteds.

De ville desuden være et godt og bekvent Middel til at forstærke Regjeringen og Rigsdagen saa paalidelige og fuldstændige Beretninger om Forholdene paa Verne, som de bør besidde for ikke uventet og usforberedt at bestinde dem ligeoverfor Tilstande, som kræve en Indgriben, hvis Nødvendighed kunde have været forebygget, og for at kunne, naar saadan Indgriben bliver uafviselig nødvendig, foretage den med Sagkundskab.

Udvalget maa dog bemærke, at naar det i det Foregaaende har omtalt den Bigtighed, som

under den nuværende Ordning kan være at tillægge Vernes Centralbestyrelse i Moderlandet, og som Regjeringen vistnok ogsaa i sin Tid, senest i 1863, har tillagt den (sfr. allerunderdanigst Betænkning, afgiven af Kolonialraadet den 21de Juni 1856 Pag. 6 og 7), har det kun villet paavise, hvorfor det har overveiende Betænkethed ved Kolonialdirektoratets Afskaffelse, uden at denne Forholdsregel sættes i Forbindelse med en omfattende og rationel Plan for den fremtidige Ordning af Vernes Forvaltningsforhold, og uden at der har været givet Kolonialraadene Leilighed til paa forfatningsmæssig Maade at udtale sig.

Om og hvorvidt den nuværende Ordning muliggjør Tilvebringelsen af de til en tilfredsstillende Bestyrelse af Verne behøvende Kræfter, kan neppe afgøres, førend det er blevet alvorligt forsøgt, men man bør dog i ethvert Fald gjøre hvad man kan for at afværge, at den Sum af Dygtighed og Indsigt, som sættes til at varetage Vernes Tarv, synker ned under et Lavmaal, og med Hensyn hertil har Udvalget den Betænkethed ved den foreslaede Omordning af Centralbestyrelsen, at den nødvendigvis maa bewirke en ikke ubetydelig Nedgang i den nævnte Sum, uden at der sættes noget Væsentligt i Stedet.

Udvalget vilde have foretrukket at indskrænke sig til saadanne ganske almindelige Udtalelser, overladende til Regjeringen, om den vilde, ved den forestaaende Besættelse af den ledige overordnede Post, tage noget Hensyn til dem, dersom ikke den Omstændighed, at det foreliggende Lovforslag, der gaar ud paa at afskaffe Kolonialdirektoratet, i Forbindelse med, at Finansministeren ved de vestindiske Lovforslags første Behandling har udtalt, at der derude (d. e. paa Verne) „regjeres med overordentlig Dygtighed“ — satte det udenfor al Tvivl, at Regjeringens Opfattelse ogsaa paa dette Omraade er væsentlig afvigende fra den, som Udvalget anser for den rette.

Denne Udtalelse af Ministeren har sat Udvalget i en ikke ganske ringe Forlegenhed; thi medens det paa den ene Side af nærliggende Grunde maa nære overveiende Betænkethed ved at følge Ministeren paa den af ham be-

\*) S Forbindelse hermed skal nævnes den ingenstunde vigtige Rekruttering af Militærstyrken med Mennige og Befalingsmænd, som ikke ere Embedsmænd.